

22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2018

+ ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεώτου (†613)· Ναθαναὴλ ἀποστόλου (α΄ αἰ.).

ᾠχος β΄. Ἐωθινὸν δ΄.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ᾠχος π̣̣̣̣̣ Πα ρ

Χριστοσ ανεεστη εκ νεεκρων θανατω
θαναατον πατη ηησααα και τοις εν
τοις μνημασι ζωην χαρισααμενος

ᾠχος Δι-θ

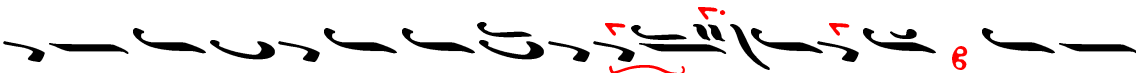

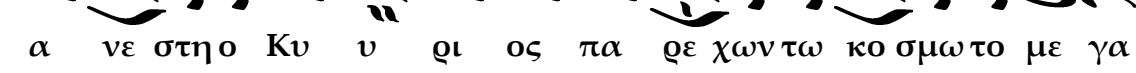

Ηεοοοοος Κυ υριος και επεφα
νεν ημιν ευλογημενος οερχοομενος εν ονο
ματι Κυριιι σου ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ηεος Κυ υριος και επεφανεν ημιν ευ
λογημενος οερχοομενος εν ονοματι Κυρι

 πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α τα μν

 ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι στος δε δι

 α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα κραυ γα σα τε

 α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα

 ε ε ε λε ο ο ο ος

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

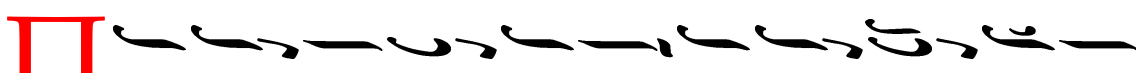
Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος Δι-Θ.

Tον λι θον του μνη μα τος σφρα γι σθη ναι μη κω λυ υ

 υ υ υ υ σας την πε τραν της πι ι στε ως α να

 στας πα ρε σ χες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι
 Δόξα.

Tον κολ πον τον α χρα ντον εν υ ψι στοις μη κε νω ω

 ω ω ω ω σας τα φην και α να α στα σιν υ περ παν

 των κα τε δε ξω Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι
 Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα τα

σα Θεοτοκε μνηστρια τη αγνεια εσφραγι
σμε ενηκαιπαρθε νιαφυλαττο με ενη Μητηρ
εγνωσθησα ψευδης Θεον τεκουσα αληθινον
αυτον ικετευε σωθη ναιταςψυχα αας ημων

Μετά την β' Στιχολογίαν.

Αι Μυροφοροι ορθοι αιγενοομεναι και
το μνημα κενον θεασαμεναι τοις Αποστολοις ελε
γον την φθοραν καθειλεν ο κραταιος και τας εν
αδη η ηρπασεων δεσμων κηρυξατε παρρησι
αοτι ανεστη Χριστος ο Θεος δωρομενος ημιν το
μεγαλε ελεος

Δόξα.

Τα μωρατης τα φησσαι γυναικες κομισασαι λα
θραι ως προς το μνημα παρεγενοντο Ο ορθοι αι
των Ιουδαιων δειλιωσαι την αυθααδειαν και
στρατιωτων προορωσαι την ασφαιαν αλλα φυ
σις ασθενησ την ανδρειαν ενι ικησεν οτι γνω

μη συμπαθηστω Θεω ευηρεστησε ^ε προσφορωσδν
εκραυγαζον αναστα Κυριε βοηθησον ημιν ^Δ
και λυτρωσαι ημας ^Δ ενεκετ ονομα το ο ο
ος σου ^Δ

Και νυν. Θεοτοκίον.

Υπερ δε δοξασιμε ενηυπαρχεις Θεο το
κε Παρθενε υμνου μεν σε ^ε διαγαρ του Σταυρου του Υι
ου σου κατεβληθη ο Αδης και ο θανατος τεθη
κε ^ε νεκρωθεντες ανεστημεν και ζωης ηξιω
θημεν ^ε τον παραδεισον ελαβομεν την αρχαιαν α
πολαυσιν ^ε διο ευχαριστουντες δοξολογου ου
μεν ως κραταιον Χριστον τον Θεον ημων και μονον πολυ
εεελεον ^Δ

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̄ϛ Κε Ϝ

Ευλογητος ειει Κυριε ^ν διδαξο ο ο
ον με τα α α α δικαιωματα α α α σθ ^υ

Των αγγελων οδηγηημος²² καταπληρωσεν
ωων²² σε²² εν νεεκροις λογισθεεεε⁹ ντα⁹
τθ να τθ δε σωωωω²² την ισχυκαθελοο
ον τα²² και συνεε⁶ αυτωω⁹ τον Αδαμ εγει
ρα ντα⁹ και εξαδπαντας ελευθερωω
σαν τα⁹

Ευλογητος ειει Κυριε²² διδαξοοο
ον με τα αααδικαιωματα ααασ⁹

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι²² ωωμαα
θη τριαικιρναααα⁹ τε⁹ οαστραπων εν
τω ταφω Ααγγελος²² προσεφθεεγγεε⁹ τοταις μυ
ροφοοοοροις⁹ ι δε τεε⁹ υμεις τον τααφον
και ησθητε⁹ οσωτηρ γαρ εξανεεε
στη τθ μνηηματος⁹

Ευλογητος ειει Κυριε²² διδαξοοο
ον με τα αααδικαιωματα ααασ⁹

Λ ι ι α αν πρω ï μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον ^{v'} ₂₂

προστο μνη η μα α σα θρη νο λο γα γ α α σαι ^u ₉ αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε ^{v'} ₂₂

θη να ο ο και ρο ος πε επαυ ται μη κλαι ε

τε ^u ₉ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε ^u ₉

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'} ₂₂ δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σα ^u ₉

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θα γ α α σαι ^{v'} ₂₂ προς το μνη η μα σα Σω ω ω ω

τερ ^u ₉ ε νη χαν το αγ γε ε ε λθ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε να ^{v'} ₂₂ τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα

λο γι ζε σθε ^u ₉ ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τσ μνη η μα τος ^u ₉

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^u ₉

Προ σκυ ν8 μεν Πα τε ε ε ρα και τον τ8 τ8 Γι
ο ο ο ον τε²² και αιτωω Α α γι ον Πνεε ε ευ μα
²⁹την Α γι αντρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι
ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρααζον τες το
Α α γι ος Α γι ος²⁹ Α γι ος ει Κυ
υ ρι ε²⁹

Και νυ υ υν και α ει και εις τ8ς αι ω ω ω
ω να ας τωωναι ω ω νων α μην²⁹

Ζω ο δο τηντε κ8 8 8 σα τον Α δαμ α μαρ
τι ι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε
²⁹χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε
ε εσ χες²² ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς
ταν την δε²⁹ ο εκ σ8 σαρκω θει εις Θε ος και
α αν θρω πος²⁹

Αλλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι α²² Α λλη λ8
ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος²⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ϑ ι α ^{ν'} Α λλη λϑ
 ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β'.

Μετὰ τὸ Πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι πρὸς τὸ μυρίσαι τὸ
 σῶμά σου αἱ γυναῖκες Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ
 τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ
 Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω ου ρα νω τα ομ ματα εκ πε εμπω μου της
 καρδι ασπρος σε Σω τηρ σωσον με ση ε πιλαμψει

E λε η σον η μας τους πταιον τας σοι πολ λα καθ
 ε κα στην ω ραν ω Χρι στε μσ και δος προ τε λους τρο
 πους του με τα νο ει ει ν σοι

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
 α μην

A γι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ει ν πε λει το α

γι α ζειν το κι νειν την κτι σιν Θε ο ος γαρ ε στιν

ο μο ου σι ος Πα τρι και λογω

Αντίφωνον Β'

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν τις ι

κα νο ος σω ος φυ λα χθη ναι εκ του εχ θρου α μα και αν

θρω πο κτο ο νθ

Τ ο ις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τε ρ τον

σον δου λον λε ε ον τος τρο πον κατ ε μου κι νθ υνται

και γα αρ οι εχ θροι οι μθ

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω νων

α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και γε ε ρα ας

παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν τη ρει εν

Πα τρι ι δι Υι ου ου δε

Αντίφωνον Γ

Ο ι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον ε οι κα σιν

ο ρει τω α γι ω οι ουδαμωσ σα λευ ονται προσβολαι αις
του Βε λι ι αρ

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκτει να τω
σαν οι θει ως ζω ντες ου γαρ ε α Χρι στος τη ρα
βδω τον κληρον αυ του

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην

Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα σο φι
α εν θεν χα ρις Α α πο στο λοις και τοις αθλοις κα τα στε ε
φονται Μαρ τυρες και προ φη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

Χ Ε ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν
προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λαων κυ
κλω σει σε

Στίχος α'. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

^χ Ε ξε γερθη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν
 προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λαων κυ
 κλω σει σε

Στίχος β'. Ανάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

^χ Ε ξε γερθη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου εν
 προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λαων
 κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι
 ο ο ον

Ἐωθινὸν Δ'

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *

Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Χ Δ

Ελε η μου ελε η στον με ο θε ος κα τα
το με γα ελε ος σ' και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σ' ε ξα λειποντο α νο μη μα μ' ε

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μ' και α πο της α μαρ τι ας μ' κα θα ρισον με ε

Οτι την α νο μι αν μ' ε γω γινωσκω και η
α μαρ τι α μ' ε νω πι ον μ' ε στι δι α παν τος ε

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σ' ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λογοις σ' και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε ε

Ιδ' ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισση σε με η μητηρ μ' ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη
λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σ' ε δη λω σας μοι ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ ε

I δὲ ἄρα ἀληθῆ θεῖ
ἀνῆγαγὰς αὐτὰς καὶ
τακρὺ φιλίᾳ τῆς ἡσσοφιλίας
σὺ δὲ ἐδηλώσωσα ἅα αὐμοιοι
οιοι

Ὁ α' χορός.

Eἰς πολλὰ ἔτη δεσποτα

Pάντι εἰς μεσσωπὼ καὶ καθάρισθησομαι
πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι

Aκούτι εἰς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνῃ
ἡ ἀγαλλίασονται ὅστε ἀτεταπείνωμένα

Aποσρέψον τὸ πρόσωπον σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν
μῶν καὶ πάσασα νόμιμα μὲ ἐξαλείψον

Kαρδιανκαθάραισόν ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς
καὶ πνευμαθεσέγκαι νίσον ἐν τοῖς ἐγκατοῖς μῶν

Mη ἀπορηψῆς με ἀπὸ τῶν προσώπων σου καὶ το

Πνευμα σο το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μη ^Δ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σωτη ρι ου

σο ^Δ και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ζον με ^θ

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δης σο ^Δ και α σε βεις

ε πι σε ε πιστρε ψσι ^θ

P υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της

σωτη ρι ι ας μη α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μη την δι

και ο συνη σο ^θ

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^Δ και το στο

μα μη α να γ γε λει την αι νεσιν σο ^θ

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ ο

λο καν τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^θ

H υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^θ

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ ^Δ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νησ α
να φο ραν και ο λο και τω μα τα ⁶

T ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σσ
μο οσ χς ^Δ και ε λε ησον με ο Θε ος ^Δ χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^{Ζ'}
Ταισ των Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ ε ξα λει
ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των ^Δ

K και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην ^{Ζ'} Ταισ της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε η μον ^Δ
ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μσ ^Δ

A να στας ο Ι η σουσ α πο του τα φσ κα θως προ
ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γα ε λε ο ο ος

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρημῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων
(καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων).

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α΄. Ὁ εἰρημός.

ᾠχος 4 Πα ρ

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα οι
Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα να του προς
ζω ην και εκ γης προς ουρα νον Χρι στο ος ο Θε ος
η μα ας δι ι ε βι βα σεν επι νι κι ον α α
δο ον τας (δύς)

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Κ α θαρ θω μεν τας αι σθη σεις και ο ψο με θα τω
α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως Χρι
στο ον ε ξα στρα πτον τα και χαι ρε τε φα σκον τα
τρα νω ως ακου σο με θα επι νι κι ον α α δο ον
τες

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευ φραι νε σθω σαν
 γη η δε α γαλ λι α α σθω ε ορ τα ζε τω δε
 κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο ρα τος
 Χρι στο ος γαρ ε γη γερ ται ευ φρο συ νη αι ω ω
 νι ι ος

Κανών τῆς Θεοτόκου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς ἐν τοῖς πρώτοις
 Τροπαρίοις. Θεοφάνους.
 Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Θ α να τω σε ως τον ο ρον α νε μο χλευ σας
 αι ω νι αν ζω ην κυ ο φο ρη σα σα Χρι στον
 εκ τα φθ α να λα αμ ψαν τα ση με ρον Παρ θε ε νε ε
 πα να μω με και τον κο σμον φω τι ι σα αν τα

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω νων
 α μην

Α να στα ντα κα τι δσ σα σον Υι ον και Θε ον
 χαι ροις συν Α πο στο ο λοις θε ο χα ρι τω τε α

γνη και το χαι ρε πρω τερ γως ως πα αν των χα ρας αι
τι ι α α εισ δε δε ξαι Θε ο μη τορ πα να α μω ω
με

Ωιδή γ'.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α γο
ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθαρ σι ας πη
γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν ω στε ρε
ου ου με ε θα

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
N υν παν τα πε πλη ρω ται φω τος ου ρα νος τε και
γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω γουν
πα σα κτι ι σις την ε γε ρ σιν Χρι στου εν η ε στε
ρε ε ω ω ται

Δ ο ξα τη Α γι α α να στα σει σου Κυ ρι ε
X θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι ση
η με ρον α να σταν τι σοι συ νε σταυ ρου μην σοι χθες

αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τηρ εν τη βα σι λει ει
α α σου

Τῆς Θεοτόκου.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ε πι την α κη ρα τον ζω ην ε πα νερ χο μαι

ση η με ρον α γα θο τη τι του γεν νη θεν τος εκ

σου και πα α σι τοις πε ρα σιν Α γνη το φε γ γος α στρα α

ψα αν τος

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι ω νων

α μην

Θ ε ον ον ε κυ η σασ σα ρ κι εκ νε κρω ν καθω σ ει

ει πεν ε ξε γει ρο με νον θε α σα με νη Α γνη

χο ρευ ε και του τον ω σ Θε ον α χρα ντε με γα α λυ υ νε

ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῶν Μυροφόρων.

Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος Δι-Θ

Τ α μ ρ α θερ μως τω τα φω προσκο μι ι ζσ σαι
 γυ ναι κες Σω τηρ Α γγε λσ τη λαμ προ τη τι τας ψυ χας
 η γαλ λον το και Θε ον σε των ο λων ε κη η ρυτ τον
 και μα θη ταις ε βο ων ον τως α νε στη εκ τα φσ η παν των
 ζω η

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τ ων μα θη τω ων σου ο χο ρος συν Μυρο φο ροις γυ
 ναι ξιν α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω νως κοι νην
 γαρ ε ορ την συναυ τοις ε ορ τα α ζο μεν εις δο ξαν
 και τι μην της σης α να στα σε ως και δι αυ των φι λαν θρω πε
 Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου το με γα ε λε
 ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Μυροφόρων.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τὸν τάφον σου Σωτὴρ, αἱ Μυροφόροι πορευόμεναι, πρὸς

ἐαυτὰς διηπόρουν τῷ νοῖ, καὶ ἐφθέγγοντο· Τίς ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλίσει τοῦ μνήματος; Καὶ ἀναβλέψασαι, ὁρῶσιν ὅτι ὁ λίθος ἀποκεκύλισται· τῇ μορφῇ δὲ τοῦ Ἀγγέλου σὺν τῇ στολῇ ἐθαμβοῦντο, συνείχοντο δὲ τρόμῳ, καὶ φεύγειν ἐνόμιζον· καὶ πρὸς αὐτὰς ὁ νεανίσκος ἐβόησε· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· ὃν ζητεῖτε, ἀνέστη· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς· Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου, Ἐπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως.

Στίχ. Καὶ Θεοδώρῳ, καὶ νεκρῷ Θεοδώρου,
Τὸ θαυματουργεῖν δῶρον ἐκ Θεοῦ μέγα.
Εἰκάδι δευτερίῃ Συκεώτην τύμβος ἔκρουψεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Νέαρχος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ πρὸς σέ, Σῶτερ, ἐμπύρου θείου πόθου,
Νέαρχος εἶπεν, οὐδὲ πῦρ με χωρίσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ναθαναήλ, ὅς ἐστι Σίμων ὁ ζηλωτής· ἦτοι ἡ ἀνάμνησις τῆς πρὸς Χριστὸν αὐτοῦ γνωρίσεως.

Στίχ. Τὸν Ναζαρητὸν γνούς, Ναθαναήλ, μέγαν,
Τὴν Ναζαρέτ σίγησον ἄχρηστον λέγειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ ἐπιλεγομένου Γραβανοῦ, τοῦ ἐν Ἄθωνι καὶ Πάτμῳ ἀσκήσαντος.

Στίχ. Οὐρανοδρόμῳ ἤρθη τεθρίππῳ χαίρων,
Πρὸς θεῖαν ζωὴν Γρηγόριος ὁ σῶφρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Ἐπιποδίου καὶ Ἀλεξάνδρου τῶν ἐκ Λουγδούνου τῆς Γαλατίας, ξίφει καὶ σταυρῷ τελειωθέντων ἐπὶ Μάρκου Αὐρηλίου ἐν ἔτει ροζ΄ (177).

Στίχ. Εἶφει καὶ σταυρῷ μάρτυρες ἐν Λουγδούνῳ,
Ὁ Ἀλέξανδρος σὺν τῷ Ἐπιποδίῳ.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τρίτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μυροφόρων γυναικῶν ἑορτὴν ἑορτάζομεν, ἐπι δὲ μνεῖαν ποιούμεθα καὶ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ, ὃς ἦν μαθητὴς κεκρυμμένος, πρὸς δέ, καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου.

Στίχ. Χριστῷ φέρουσιν αἱ Μαθήτριαι μύρα.
Ἐγὼ δὲ ταύταις ὕμνον, ὡς μύρον φέρω.

[Ἦσαν δὲ ἀμφοτέρω εὐσχήμονες Βουλευταί, μὴ συγκατατεθειμένοι τῇ βουλῇ καὶ τῇ

πράξει τῶν Ἰουδαίων. Αἱ δὲ Μαθήτριαι Μυροφόροι, αἱ παραστᾶσαι μακρόθεν τῇ Θεοσώμῳ Ταφῇ τοῦ Λυτρωτοῦ καὶ λίαν πρωῖ τῆς μιᾶς Σαββάτων εὐαγγελισθεῖσαι τὴν Ανάστασιν, ἦσαν· Μαρία ἡ Μαγδαληνή, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, Σαλώμη, Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ, Σουσάννα καὶ ἕτεραι ἀνώνυμοι σὺν αὐταῖς.]

Ταῖς τῶν ἀγίων Μυροφόρων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ Τοῦ Πάσχα

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

ὠδὴ α'

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα οι
Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα να του προς
ζω ην και εκ γης προς ουρα νον Χρι στο ος ο Θε ος
η μα ας δι ι ε βι βα σεν ε πι νι κι ον α α
δο ον τας

ὠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α γο
ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι ας πη
γην εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν ω στε ρε
ου ου με ε θα

ὠδὴ δ'

Επι της θειας φυλακης ο θεηγορος Αββα
κουμ στη τω μεθημων και δεικνυτω φαεσφορον
αγγελον διαπρυσιως λεγοντα σημερον σωτη
ρια τω κοσμω οτι ανεστη Χριστος ως παντο
δυνατος

ὠδὴ ε'

Ορθρισωμεν ορθρου βαθεεος και αντι
μουρουτον υμνον προσοισωμεν τω Δεσποτη
και Χριστον οψομεθα δι και οσυνης ηλιον πα
σιζωην ανατελλοοντα

ὠδὴ στ'

Κατηλθες εν τοις κατωτατοις της γης και συ
νετριψασμοχλους αιωνιους κατοχος πεπεδημε
νων Χριστε και τριημερος ως εκκητους Ιω
νας εξανεστης του ταφου

ὠδὴ ζ'

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
 νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι α
 πα θης το θνη τον α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ προ πει αν
 ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων Θε ος και υ πε
 ρε εν δο ο ξος

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα η
 μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α ε
 ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε στι πα
 νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι στον εις τους αι
 ω να α α ας

ὠδὴ θ'

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου τον ε θε λου σι
 ι ως πα θον τα και τα φεν τα και ε ξα να σταν

τα τρι η μερονεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ερου σα

λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε πι σε α

νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου Σι ων συ υ

δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει του

το οκουου σου

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου τον ε ξα

να στα αν τα τρι η με ρον εκ τα φου Χρι στον τον ζω

ο δο την

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ερου σα

λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε πι σε α

νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλλου Σι ων συ υ

δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει του

το οκουου σου

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον θυ
υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ τι αν
κο σμου

Ωθει ας ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου φω
νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε πηγ γει
λω ε σε σθαι με χρι τερ μα των αι ω νος Χρι στε
η ην οι πι στοι οι οι αγ κυραν ελ πι ι δος κα τε χον
τες α γαλ λο ο με ε θα

Ση με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λε ται και
χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης ε σκυ
λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον Χρι
στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του Θε ου και
δυ να μις δι δου η μιν εκ τυ πω τε ρον σου ου με τα
σχει ει ει ν εν τη α νε σπε ε ρω η με ρα της βα σι

λει ε ι α ας σου

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Χ Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μου ου ου της τρι συ
πο στα α του και α δι αι ρε του Θε ο τη τος το
κρα τος

Σ υμ φω νως Πα ρ θε ε νε Σε μα κα ρι ζο μεν πι
στοι χαι ρε πυ λη Κυ ρι ι ου ου ου χαι ρε πο
λις εμ ψυ χε χαι ρε δι Ης η μιν ε λαμ ψε ση η με ρον
φω ω ως του εκ σου τε χθε εν τος της εκ νε κρων α να
στα α σε ε ως

Χ Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νω α μην

Χ αι ρε Πα ρ θε νε χαι αι ρε χαι ρε ευ λο γη με

ε νη και ρε δε δο ξα σμε ε νη σος γαρ Υι ος
α νε στη τρι η μερος εκ τα φου

Ε υ φραινου α γα αλ λου η θει α πυ λη τσ φω τος
ο γαρ δυ νας εν τα α φω ω ω Ι η σος α
νε τει λε λαμψαση λι ουφαι δρο τε ρον και τς πι στς
ς παν τας κα ταυ γα α σας θε ο χα ρι τω τε Δε
εσποιοι να

Ἡ καταβασία

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα ρι τω με
ε νη Α γνη Παρ θε νε και αι ρε και πα λιν ε ρω
και αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι η μερος εκ
τα φου

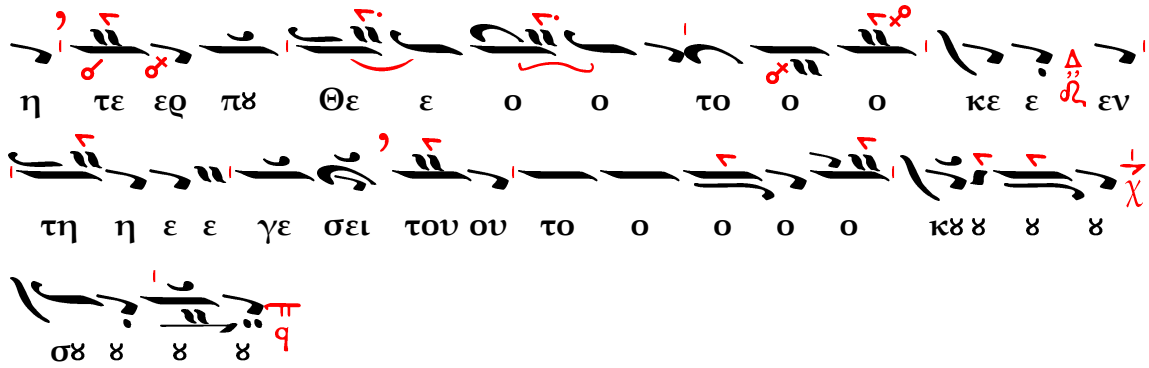
Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου σα
λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε πι σε α
νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα α λλου Σι ων συ υ

δε α γνη τερ που θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει του
το οκου ου σου ου ου

και ἀργῶς

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α τη
Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η Α γνη
η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και πα λι ιν
ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο σο ος γι ο ος
α νε ε ε στη η η τρι ι η η με ρο ο ος
εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζα φω τι ι ι ζα η νε
ε ε α α Ι ι ε ε ρα σα α α λη ημ η
γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ε πι
σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε χο ο ο ρε ευ
ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α α α αλ λου ου
Σι ι ι ων σου υ υ υ δε ε Α α α γνη η η

 η τε ερ πρ Θε ε ο ο το ο ο κε ε εν
 τη η ε ε γε σει του ου το ο ο ο κϛ ϛ ϛ ϛ
 σϛ ϛ ϛ ϛ

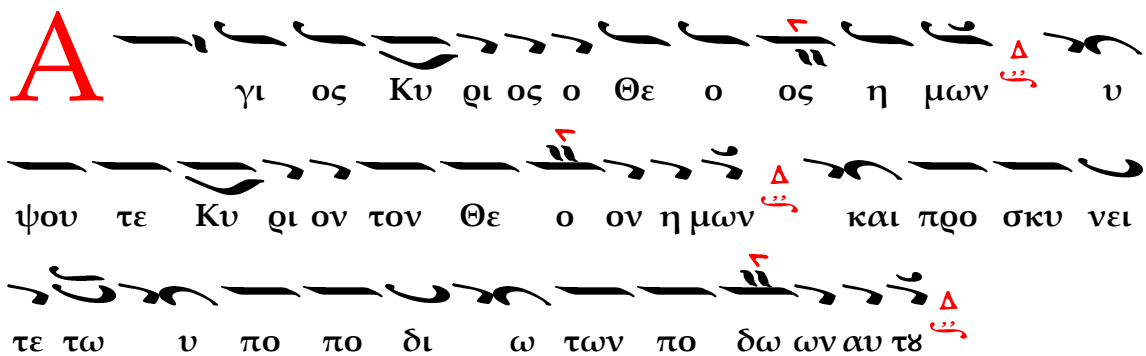
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A

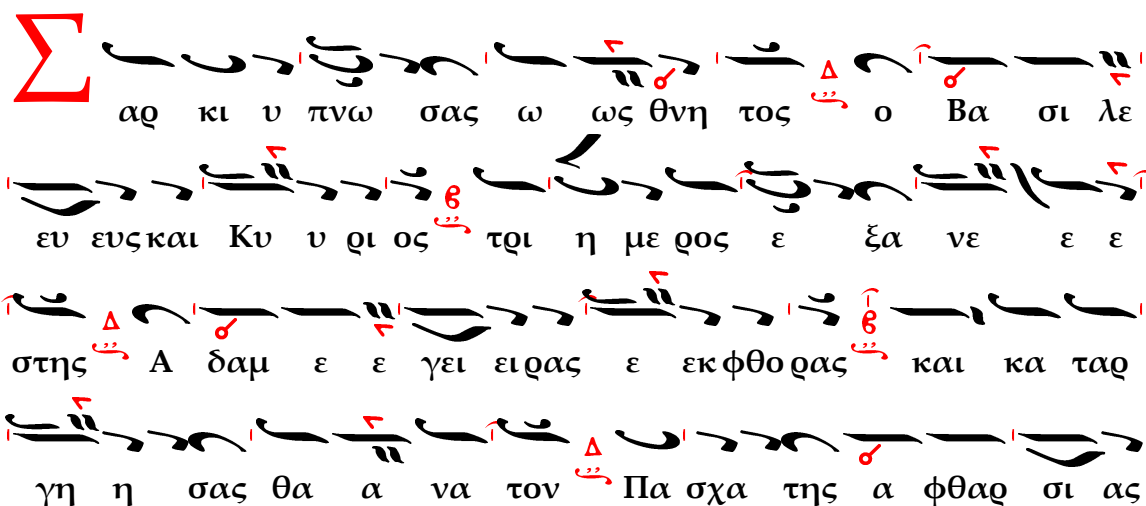
 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίσ)

A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων υ
 ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ σκυ νει
 τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ τϛ

ό β' χορός:

 ο τι Α α γι ο ος ε στι
 Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-Θ

Σ

 αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα σι λε
 ευ ευσ και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα νε ε ε
 στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο ρας και κα τα ρ
 γη η σας θα α να τον Πα σχα της α φθα ρ σι ας

του κοσμου σωτηριον

Και των Μυροφορων.

Αυτόμελον. Ἦχος ο αὐτός.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε, φωνὴν ἀγαλλιᾶσεως· Τύραννον ἄδην πατήσας, φθορᾶς ἐξήγειρα κόσμον· δράμετε Φίλοις εἶπατε, τοῖς ἐμοῖς εὐαγγέλια· βούλομαι γὰρ τὸ πλάσμα μου, χαρὰν ἐκεῖθεν αὐγάσαι, ἐξ ἧς προῆλθεν ἡ λύπη.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον Κυ υ
υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου
ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ τον ε ε εν
τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω
ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι α αυ
του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνο ος τω ω
ω Θε ε ε ε ω

Χ Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κα

τα το πληθοστης με γαλω συ νης α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

Κυ υ υ ρι ε ^{νη} ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να το

ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξης τοις λα οις

την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α σιν

ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ^χ εν ψαλ τη

ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πω σ οι στρα τι ω

ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα α α σι

λε ε α ^α δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ λα ξε την

πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον τα φεν τα α

α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α προ σκυ νει ει ει

τω ω ω σαν ^ε λε ε γον τε ες συν η η μιν ^α δο ξα τω

πλη θει των οι κτι ι ρ μω ω ω ν σου Σω τη ρ η η μω ω ν δο

ο ο ξα α α σοι

^χ Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^χ εν χορ

δαι αιαις και αι αι ορ γα α νω

X αι ρε τε λα οι και α γαλλι ι α α α σθε Αγ γε
λος ε καθη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η η μα

α α α τος αυ τος ημας ευ ηγ γε λι σα α το ει ει πων

Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ω ν ο ο Σω τη ηρ

του κο ο ο σμου και ε πλη ρω σε τα συ υμ πα αν

τα α α ε ε ευ ω δι ι ας χαι ρε τε λα οι οι οι

και αι α γαλ λι α α α α σθε

Αινειτε αυτον εν κυμβαλοις ευηχοις· αινειτε αυτον εν

κυμβαλοις αλαλαγμου πα σαπνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον

A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη ψε
ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε νη ε

κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον λι ι ι ι θον

του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση α να στα

α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν ο με ε ε ε

ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υπης ευ φρο συ υ υνης
 συμ βο ο ο λα α α μη η νυ υ υ ων ο δε ε
 ε ε ε ε αν τι θα α να α α του Δε σπο την ζω ο
 δο την κη ρυ υ υτ τω ων η η η μιν δι ο βο
 ω με εν σοι ευ ερ γε τα των α α πα α αν των Κυ ρι ι
 ε ε δο ο ο ξα α α α σοι

Στιχηρά του Πάσχα μετά των στίχων αυτών.

Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

χ
 Α να στη τω ο Θε ος και δι α σκορ πι σθη τω
 σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α πο προ
 σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
 δε δεικται Πασχα και νον Α γι ον Πα α σχα μν στι
 κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι στος ο
 λυ τρω της Πα σχα α μω μον Πα σχα με γα Πα
 σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν του πα ρα δει ει σου
 α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α γι α α ζον πι

στους

Ως εκλείπει κάπνος εκλιπέτωσαν ως τη

κεταίκη ρος αποπροσωπωπουρως

Δευτεαποθεασγυναιαικεςευαγγελι

στριαικαιτησιωνειπατεδεχουπαρημων

χαραςευαγγελιατηςΑναστασεωςΧριστου

τερπουχορευεικαιαγαλλουΙιε

ρουσαλημτονΒασιλεαΧριστονθεασα

μενηεκτουμνηματοςωςνυμφιονπροερχοο

μενον

Ουτωςαπολουνταιοιαματωλοιαπρο

σωπουτουΘεουκαιοιδικαιοιευφρανθητωσαν

ΑιΜυροφοροιγυναικεςορθουβαθεεος

επιστασαιπροςτομνηηματουΖωοδοοοο

τουευρονΑγγελονεπιτονλιθονκαθημενονκαι

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και Α
γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Μ ε τα μυ υ ρων προ σελ θου ου ου σαις ταις πε
ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι και δι α πο ο
ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πωσ ε ε ε ε ε ε
σται αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει τυ χει ει ν του ου ε ε φε ε του ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ω ρα α α θη ο ο λι θος
με ε ε τηρ με ε νος και θει ος νε α α νι ι ι ι ας κα
τα στε ε ε ε λω ω ων τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω

ω ων τη ης ψυ υ υ χης η γε ρ θη γαρ φη η σιν
Ι η σου ους ο Κυ υ υ ρι ος δι ο κη η

η ρυ ξα α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα α
θη η η ταις εις την Γα λι λαι αι αι αν δρα α μει ει

ει ει ει ν και αι αι αι αι αι αι ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο και ο ψε ε σθαι Α αυ τον α να στα αν

Πα
τα α ε ε ε ε εκ νε ε κρω ω ων Δι
ως ζω ο

δο τη ην καιαι Κυ υ υ ρι ι ι ον

Ἦχος Πα ρ

Και νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας

αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ανα στα α σε ω ως η με ε ε ε ε ρα

και λαμ πρυν θω ω με εν τη πα νη γυ υ υ υ

ρει και αλ λη η λους πε ε ρι ι πτυ ζω ω ω ω

ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν α α δε ελ φοι και

τοις μι σου ου ου σιν η η μας συγ χω ρη η σω ω

μεν πα α αν τα α τη α α να στα α α α σει και αι

ου τω ω βο η η η η σω ω ω ω μεν Χρι στο ος

α νε στη η εκ νε ε κρων θα να τω ω θα α να το ον

πα τη η η η σας και τοις εν τοι οις μνη η η

η η μα α α α σι ζω ην χα α ρι σα α με νο

ο ο ος

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βου Ϟ

Δοξα σοι τῷ δειξάντι τὸ φῶς τοῦ δοξαῖν ἐν ὑψίστοις Θεῷ

καὶ ἐπιγῆς εἰρηνῆ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία

Υμνοῦμέν σε ἐυλογοῦμέν σε ἐπροσκυνούμεν σε

δοξολογοῦμέν σε εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγα-

λήν σου δόξαν

Κυριε Βασιλεὺς ἐπουράνιε Θεέ ἐ ἐ Πα-

τερ πάντοτε Κύριε Υἱε μονογενὲς Ἰησοῦ

Χριστέ ἐκαί ἅγιον πνεῦμα

Κυριε ὁ Θεὸς ὁ ἀμόνος τοῦ Θεοῦ ὁ Υἱ-

ὸς τοῦ Πατρὸς ὁ αἰαιρῶν τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κο-

σμελέησον ἡμᾶς ὁ αἰαιρῶν τὰς ἀμαρτίας

τοῦ κοσμοῦ

Προσδεξαι τὴν δεήσιν ἡμῶν ὁ καθήμενος ἐκ-

δεξιῶν τοῦ Πατρὸς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει μονος Κυ ρι ος Ι

η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πατρος α μην

Καθ ε καστην η μεραν ευ λο γη σωσε και αι νε σω

το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον αι ω

να τ αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ε ρων

η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το ο

νο μα α σ ε ις τς αι ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα σου (τρεις)

Κυ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη θη ση μιν εν γε νε α

και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον

με ^υ ι α σαιτην ψυ χη ην μ θ ο τι η μαρτον σοι ^ε

Κ υ ρι ε προσ σε κα τε φυγον δι δα ξον με του ποι ει ν το

θε λη μα α σου ^υ ο τι συ ει ο Θε ο ος μου ^ε

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σθ ο ψο

με θα φως ^ε

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σθ ο τοις γι νω σκ ο σι

σε ε Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ος Ι σχυ ρος ^ε Α γι ος Α

θα να τος ε λε η σον η μας ^ε

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^ε

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω νας τω

ναι ω νων Α μην ^ε

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας ^ε

Ἄισματικὸν. ^χ

Α α α α γι ο ος ο ο Θε ε ος ^ε Α α α α α

γι ο ος Ι ι σχυ υ ρος ^ε Α γι ος Α θα α να το

ος ε ε λε ε η η η σο ον η η η μα α α

ας ^ε

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γονεν ^σ α
 σω μεντω α να στα ντιεκ τα φ8 και αρχη γω ωτης ζω ης
 ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να τον το
 νι κοσ ε δω κεν η μιν ^σ και το μεγα ε λε ο ο ο ος ^ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος ^λ Πά ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^ε θα να τω
 θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι ο ις ε εν
 τοις μνη μα σι ²² ζω ην χα ρι σα α με νος ^Δ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος ^λ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε

Κυρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Αντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Αντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξε΄ (65).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε΄ 1)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεερ σω

σωνη μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε΄ 2)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεερ σω

σωνη μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε΄ 3)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεερ σω

σωνη μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὕψιστε. (ξε΄ 4)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεερ σω

σωνη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτερ σω

σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ξστ΄ (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξζ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω νων
α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τὸ Θε ου α θα
 να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι εκ της
 α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ θε ν8 Μα
 ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
 Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις
 ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
 με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
 σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα να τω
 θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι οις ε εν
 τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς
 ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα να τω

θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι ο ις ε εν

τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Ούτως ἀπολούνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα να τω

θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι ο ις ε εν

τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα να τω

θα να α τον πα τη η η σα α ας και τοι ο ις ε εν

τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι-Θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε ον

Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα ας Υι

ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

ων

ό β' χορός:

ψαλλον τασσοι αλλη λσ σ ι α

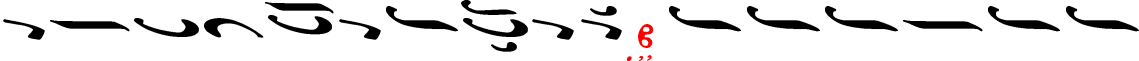

Ού ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτικά.

Ἦχος Δι-θ

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θανα τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρω σας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας
πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε κραυ γα ζον
Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ξα
σοι

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου κα θε
λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν δο νι
κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν μνη μα τι και
νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με ρος α νε
στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε
ε λε ος

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη μα ε
πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α τα μν

 ρα τοις θνη τοις υ παρ χειαρ μο ο δι α Χρι στος δε δι

 α φθο ρας ε δειχθη αλ λο τρι ος αλ λα κραν γα σα τε

 α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα

 ε ε ε λε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

A γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θαυ μα του ρ γοι

 ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων δω ρε

 αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

E ι και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε α

 λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν και α νε

 στη σω νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι Μυρο

 φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε και τοις σοις Α

 πο στο ο λοις ει ρη ην δω ρου με νος ο τοις πε σου σι

 πα ρε χων α α να στα α σι ι ι ι ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

Τό τρίτον.

μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος

α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

 ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

 η η σον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-Ϟ

Νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ

 ω υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α μιν

 Α α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι ο ος ο

 ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ος

Α α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο α γι ος ι ι ι

ι ι σχυ υ υ υ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ιε ε ε α α α γι ι ι

ο ο ος **A** θα α α α α α α α α α χα α

α α α α α α α α α να α α α α α

α α ιε α θα να α α το ο ο ος

E ε ε λε ε ε ε ε η η η η η η η η η

η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον η η η

μα α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος β΄. (Ψαλμὸς ριζ΄).

Ἴσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Ἦχος Δι-θ

I σχυ υς μ8 και υ μνη σις μ8 ο Κυ υ ρι ος και

ε γε νε το μοι εις σωτη ρι ι ι ι αν

Χ Δ Παι δευ ων ε παι δευ σε με ο Κυ υ ρι ος Δ

και το θα να τωου πα ρε δω κε ε με Δ

Ι σχυ υς μθ και υ μνη σις μθ ο Κυ υ ρι ος Δ και

ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν θ

Χ Δ Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι ο τι ε πη κθ

σα ας μθ και ε γε νθ μοι εις σω τη ρι ι

αν Δ

Ι σχυ υς μθ και υ μνη σις μθ ο Κυ υ ρι ος Δ και

ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι α α αν Δ

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πρξ. Σ' 1-7)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἰ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἀρεστὸν ἐστὶν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπτά, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠῤῥξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν Ἰουδαίων

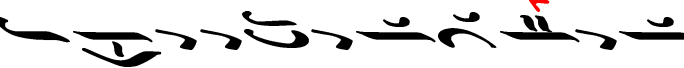
ὑπήκουον τῇ πίστει.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

ᾠχος Δι-

A λλη λϝ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ α α α

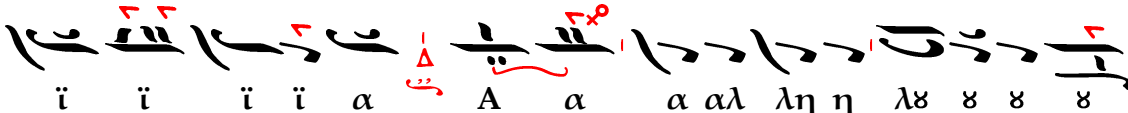

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

το ο νομα τϝ Θε ϝ Ι α α κωβ

A λλη λϝ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ α α α

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ

ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σοι

A λλη λϝ ι̇ ι̇ α A α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ιε' 43-47, ιζ' 1-8).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ

Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδώρησατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδὸνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν πρωΐ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχύ, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Ἦχος ἰὲ Δι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου, Χερουβικὸν τῆς ἐβδομάδος,
ἐξήγησις Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

ε ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α α α

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι

με ε ε ε ρι μνα αν

Ως τον βα α σι ι ι ι ι ι ι λε τον βα

α σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε α α

Χ τον βα σι ι λε τε τε ε τε ρρι ρι ρε τε ρι

ρε ρι ρι ι ρι ρεμ τε ρε ε ρε ρε ρε ρε τε ρι

ρε ρι ρε ρι ρε ρι ρε τε ρε ε ρι ρε ρι ρι

ρι ρε ε ε ε ρι ρε ρε ε ε ρι ρι ρε εμ

Χ των ο λων υ πο δε ξο ο με νοι οι

Ταις α γγε ε λι ι ι ι ι ι ι ι ι α

γγε λι και αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α τω

ω ω ω ω ω ως δο ο ο ρυ φο ο ρε ρε ρε με

νον τα α ξε σι ιν Α λλη λυ ι α α α

α α α α α α α α α

*₁ ἦ καί:
σι ι ι ι ι ι λε

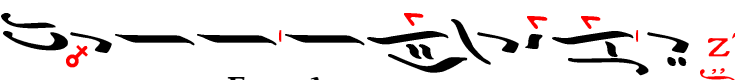

ἦ συντομώτερον: *₂ καί: *₃
λι ι ι α γγε α α α α

Ἐξηγήθη σήμερον κγ' Ἰουλίου ,βια' , ἐκ χφ. δοθέντος μοι παρὰ Νικολάου Μάννη. I.A.

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ
υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ
υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

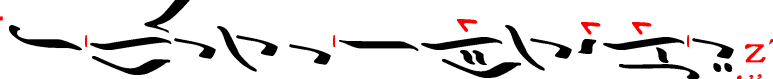

Κ
υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ
υ υ ρι ε Ε λε η η σον

 Δι-θ

Π
α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε

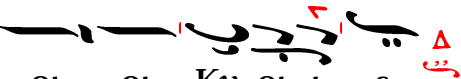

Π
α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π
α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε

Π
α ρα ασχϑϑ Κυ υ ρι ε

Π
α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π
α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Σ
οι οι Κυ ρι ι ε

A μη η η η η ην

K αι τω πνευ μα τι ι σα

ἢ ἕτερον

K αι τω πνευ μα τι ι ι σα

Λειτουργικὰ σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα

Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι ζον

E λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

K αι με τα τσ πνευ μα το ος σα

E χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

A ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

Δι

A ξι ον και δι ι και αι αι ο ν

A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα ωθ

πληρης ο ρα νος και η γη της δο ξης σα ω σαν να εν

τοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρ ω σαν να εν τοις

υ ψι ι ι σοις

Σ ε ε υ μνϑ ϑ μεν σε Ευ λο γϑ ϑ μεν
 σοι ευ χα ρι στϑ ϑ μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με θα
 σϑ ο Θε ος η μων * και ἄλλως : ο Θε ο ος η
 η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Τῇ Κυριακῇ τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Ο^{Πα} α α α α α γγε λος ε ε βο ο ο α
 τη η η κε χα α ρι τω με ε ε ε νη Α
 γνη η η η η Παρ θε νε ε χαι αι αι ρε

και αι αι πα λι ιν ε ρω ω ἑτέρα θέσις:

και πα α α λιν ε ε ρω ω ω

χαι αι αι αι ρε ο σο ος γι υι ο ος α νε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε στη η η τρι ι ι

η με ε ρος εκ τα α α α φου

Φ ω τι ι ι ι ζϑ ϑ ϑ ϑ φω ω ω ω τι

ι ζϑ ϑ η νε ε α α Ι ι ι ι ε ε

ρ ρ ρ ρ ρ ρ σα α α α λημ^{κε} η γαρ δο
 ο ο ο ξα α α α Κυ υ υ υ ρι ι ρ^Μ ε^{Δι}
 πι σε ε ε ε α α νε ε ε ε ε τειει ει
 ει λε^{Δι} χο ο ο ο ο ο ο ρε ε χο ο ο ρε
 ευ ε ε ε νυ υ υ υν και α α α γα α
 αλ λουου Σι ι ω ωων^{Δι} συ υ υ υ υ υ υ
 δε ε συ υ υ δε ε Α α α γνη η η η
 Πα^{Δι} τερ^{Πα} πα Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο κε ε ε εν τη η ε ε ε γε ε ε
 ερ σει ει ει ει ει τρ ρ το ο ο ο κρ ρ ρ ρ
 σρ ρ ρ^{Πα}

Ἐτονίσθη τῷ Πάσχα τοῦ βα' ἔτους. ΙΑ.

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α Χρι ι ι ι ι ι ι ι σω μα α Χρι

ι στ ε ς με τα λα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α με ε τα α λα α α α α α α α α α

α α α α βε ε ε ε ε με τα α λα α α α α α

βε ε ε τε ε πη γη η η η η η η η η η η η η

η η χη η η η η η η η η η η η η η η η η

η χη η η η η η η η η η η η η η πη η γη η ς

α α θα α α να α α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α θα να α α

α α τ ε ς γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α θα να α τ ε ς γε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α γε ε υ σα α α σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πάφ

Χριστοσ α νε ε στη η εκ νε ε κρων θ α να τω
θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι ο ις ε εν
τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο
ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως
σδ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν
σδ ο τι η ξι ω σας η μας των α γι ων σδ με
τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω
σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε
των τας την δι και ο συ υ νην σδ Α λλη λϑ ι α
Α λλη λϑ ι α Α λλη λϑ ι α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με νον
α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δὶς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με ε
ε ε ε νο ο ο ον α πο τλ νυν και ε ως τλ αι
ω ω νο ο ος